

Amb els titulars de "Sólo podran entrar en el país los españoles republicanos", la premsa mexicana ha publicat una disposició, lliurada per la Secretaria de Governació, en el sentit que sols podran venir a Mèxic els espanyols que avalí el govern republicà de l'exili, avui presidit per Gerdón Ordaz.

* * *

Fa uns dies va morir, a Mèxic, sobtadament, el nostre entranyable i bon amic Dr. Ramon Bertrant i Tàpies, element destacat d'E. R. de C.

La notícia de la seva mort va produir una gran impressió entre els catalans exiliats, ja que el Doctor, com familiarment tots l'anomenàvem, era molt conegut i estimat per tothom.

El Dr. Bertrant i Tàpies tenia tots els dits de les dues mans amputats, esgarrifores nafres de la guerra.

* * *

El primer de desembre tindran lloc, a Venezuela, els Jocs Florals de la Llengua Catalana.

Ha estat designat, com a mantenedor, l'il·lustre doctor i home de lletres senyor August Pi Sunyer.

* * *

El senyor Miguel Maura, el qual feia uns mesos s'havia reintegrat a la seva residència de Madrid, ha tornat a passar de nou la frontera, exiliant-se una vegada més.

Les autoritats franquistes l'invitaren a fer, públicament, de cara a l'exterior —és clar!—, unes declaracions en el sentit que el règim feixista d'Espanya no l'havia importunat en el més mínim i que per tant en el paradís de Franco no es perseguia a la gent d'esquerra.

L'home, com és natural, s'hi va negar.

* * *

Véuen constituint un èxit les "Taules Rodones" que E. R. de C. celebra a l'estatge de l'Orfeó Català, en les quals el nostre honorable conseller del Govern de la Generalitat, senyor Antoni Ma. Sbert, hi pronuncia unes documentades i amenes conferències.

* * *

Una frase d'Sbert, pronunciada en una d'aqueixes "Taules Rodones", és que "el nostre partit, i menys Catalunya, no ha d'esperar res dels països americans; i que, en tot cas, seria bo d'estudiar si ESQUERRA i Catalunya han de treballar de cara al Moviment Europeu..."

* * *

La diada de l'Onze de Septiembre, l'Orfeó Català va construir, seguint el seu costum de cada any, l'Altar de la Pàtria.

E. R. de C. va depositar-hi una garba de flors.

* * *

Un amic ha escrit des de Barcelona una carta a Josep Ma. Francès, i al·ludint el recent Concordat, li diu que hi ha paníc...

* * *

El canonge Carles Cardó, que havia entrat a Catalunya amb el fi d'establir-hi definitivament la seva residència, torna ser a Suïssa, exiliat.

En una carta que hom ha rebut del fill d'en Carles Rahola, des de Perpinyà, aquest explica que ha estat tres dies a Girona, amb un permís especial que li féu el consolat franquista. La seva mare es trobava malalta i va voler anar-la a veure.

Diu que en el moment de saltar del tren, el reconegueren uns ferroviaris i tot seguit anaren a saludar-lo mostres de simpatia i d'afecte que anaren reiterant-se amb la més gran sorpresa i impressió del xicot, fins que arribà a casa seva.

L'endemà, al matí, va anar al cementiri a depositar unes flors a la tomba del seu pare.

A la tarda rebia la visita del cap de policia, el qual personalment va anar a oferir-se-li, per tot allò que pogués ser-li útil...

* * *

La companyia d'art dramàtic del Centre Català de Tolosa, que dirigeix el gironí F. Ferrer Aymà, estrenarà l'obra "Maria", drama en tres actes, original de Roc Boronat.

Després de l'estrena, la mateixa companyia celebrarà una "tourné" pel Pirineu Oriental, donant a conèixer als catalans d'aquelles terres germanes l'obra del nostre amic.

Sabem que aquesta obra teatral fou enviada als Jocs Florals de Tolosa i que el senyor Jesús Bellido, Mantenedor dels Jocs, però que no va poder presidir-los perquè va morir unes setmanes abans de celebrar-se la festa, l'havia recomanada al seu gendre, o sigui a l'amic Ferrer Aymà.

* * *

El dia 9 de l'actual, el nostre amic Marcel·lí Porta va inaugurar una interessant Exposició de Pintures a l'Oli i Dibuixos Colorits a l'Ateneo Espanyol de l'Avinguda Morelos, número 26.

* * *

La Maria Dolors Bargalló, en una de les evocacions que sobre l'esperit i el paisatge català ve radiant a través d'una emisora mexicana, ha dedicat un bell i emocionant record a la figura del malaguanyat historiador gironí Carles Rahola.

* * *

El mes passat van morir, a Girona, l'un d'un atac cardíac i l'altre d'un càncer, els comandants franquistes Josep Fina, de La Bisbal, i el cèlebre Moragón, el "jutge" odiós del 6 d'Octubre.

Com sigui que aquest subjecte en aquells dies havia tractat molt brutalment a alguns presos, especialment al senyor J. Puig Pujades, Comissari de la Generalitat, després del triomf electoral del 16 de febrer va demanar el seu trasllat a Segovia.

Quan les hosts de Franco invadiren Catalunya, ell va ser el primer d'entrar a Girona, al front d'una columna.

* * *

El famós diàleg entre Catalunya i Castella, a través de les veus representatives del poeta Carles Riba i Dionísio Ridruejo —"el franco y ejemplar diálogo", l'ha nomenat, en un assaig publicat en la revista madrilenya "Cuadernos Hispanoamericanos", José Luis L. Arangueren—, ha estat prohibit oficialment.

La digna i exemplar posició de Carles Riba, defensant amb tota fermesa la llengua i la cultura catalana, era vista amb mals ulls pel govern franquista.

El treball de Carles Riba, contestant a Ridruejo, va